

[Lykketoft]

ningen og er bl.a. foreslået af tidligere statsminister Anker Jørgensen så sent som i marts 1985.

I den aftale, der er indgået mellem regeringen og Det Radikale Venstre, er forhøjelsen af selskabsskatten som led i skattereformen understreget, idet det fastslås, at provenuet til forhøjelsen af selskabsskatten er til rådighed for de fortsatte drøftelser om en skattereform.«

Man kan videre i alle de dokumenter, der ligger både før og efter denne hændelse i skattereformforhandlingerne se, at det forholder sig sådan, at De Radikales krav blev imødekommet, at selskabsskatteforhøjelsen blev inkorporeret i aftalen, og at man i den endelige aftaletekst da også medtager selskabsskatteprocenten i oversigten over skattereformens provenumæssige konsekvenser og nævner den to forskellige steder.

Alt det dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at det var en del af aftalen; alt andet ville også være ulogisk, for hovedformålet med skattereformen var at bekæmpe skattespekulation gennem et skattesystem, der tilstræbte størst mulig symmetri.

Jeg vil gerne understrege, at jeg nægter at anerkende, at denne fremstilling bare er et af to mulige partsindlæg. Jeg mener ikke, der er to lige gode fortolkninger af, hvad der skete for 4½ år siden. Der er én kendsgerning. Det er den, jeg har fremstillet her, og det er det, som jeg synes er det virkelig pinagtige i det, Folketinget er ved at foretage sig med den sag, der er til behandling i dag.

Rahbæk Møller (SF):

I modsætning til, hvad der var tilfældet med L 2, hvor skatteministeren udnyttede den pause, som SF og Socialdemokratiet skaffede ham, til at fjerne et af hullerne og til i øvrigt at undgå nogle andre dumheder, har der ikke været nogen bevægelse overhovedet, hvad angår L 88, ingen vilje til at lukke de huller, som regeringen nu lægger op til at åbne.

Personlig har jeg såmænd ingen problemer med, at jeg skal have en arbejdsdag her mellem jul og nytår, men det generer måske andre, og derfor vil jeg gerne først og fremmest slå fast, at det nok havde været nyttigt, hvis statsministeren havde ladet skatteministeren få en lidt længere tænkepause, hvilket han ville have fået, hvis vi havde ladet lovforslaget undergå en nor-

mal behandling, så vi havde behandlet det i midten af januar. Behandlingen af L 2 har jo vist, at skatteministeren godt kan tænke, hvis han får en rimelig tid til det.

Det gælder så meget des mere, som det jo udelukkende er et resultat af statsministerens uvidenhed på skatteområdet, at vi skal stå her. Statsministeren tror øjensynlig, at det betyder noget, om dette lovforslag bliver vedtaget før eller efter nytår. Men det er jo tydeligt kommet frem under udvalgsarbejdet, at det faktisk kun er en tredjedel af selskabsskatteprovenuet, der stammer fra virksomheder, fra selskaber, hvis skatteår begynder 1. januar. De øvrige selskaber er enten inde i det pågældende skatteår, eller også begynder skatteåret først et stykke ind i det nye år.

Men også for dem, som faktisk har et skatteår, der begynder 1. januar, er det helt uden betydning, om lovforslaget er vedtaget før eller efter nytår. Det forholder sig jo ikke sådan, at revisor sidder nytårsaften og gør regnskabet op. Det er noget, der sker i god tid i løbet af januar og februar og marts.

For en sikkerheds skyld vil jeg derfor bede skatteministeren bekræfte, at denne lov jo får tilbagevirkende kraft med den argumentation, som regeringen har brugt, nemlig i den forstand, at en lang række selskaber allerede er inde i det skatteår, for hvilket loven får virkning.

SF vil stemme imod lovforslaget. Jeg skal ikke gentage alle de argumenter, der er for at stemme imod. Jeg skal blot minde om, at SF ville have kunnet støtte en nedsættelse af selskabsskatteprocenten, hvis vel at mærke den var ledsaget af en fradragssanering, og hvis den var ledsaget af en nedsættelse af personskatteprocenterne, således at der ikke opstod nye skattehuller.

Vedrørende det første, en fradragssanering, vil jeg gerne minde om, hvad skatteministeren sagde, dengang Folketinget behandlede SF's forslag om aftrapning af muligheden for nedskrivning på varelager. Da sagde skatteministeren, jeg citerer fra Folketingets forhandlinger, 1989-90 sp. 2360:

»Jeg vil gerne sige, at tanken om at nedtrappe adgangen til at nedskrive varelager ikke er fremmed for regeringen. . . . Men de forslag, regeringen har været inde på, skal ses i sammenhæng med en samtidig sænkning af erhvervs-skattesatserne.«